

הלכות כלים פרק ט

א. כל כלי מתכות שיש להן שם בפני עצמן, מקבלין טמאה חוץ מן הדלת, והנגר, והמנעול, והפותה שתחת הציר, והציר, והקורה, והצנור: מפני שאלו עשויין לקרקע, או לשמש את העץ אינן מקבלין טמאה, ואפלו קדם שיקבעו.

ב. וכל כלי מתכות שיש לו שם לוי אינו מטמא בפני עצמו, מפני שהוא כמקצת כלי. פיצד: עקרב שלפרמביה, טמא. ולחיים שלה שעל לחיי הבהמה מכאן ומכאן טהורין, ואינן מקבלין טמאה בפני עצמן: מפני שאין להן שם בפני עצמן. ובשעת חבורן, הכל מקבלין טמאה.

ג. טסין שלברזל שמניחין על לחיי האדם בשעת מלחמה אינן מקבלין טמאה, מפני שאין להן שם בפני עצמן; ואם יש בהן בית קבול מים, מטמאין ככלי קבול.

ד. גזם שהוא עשוי כקדרה מלמטן וכעדשה מלמעלן, ונפרק הקדרה שלו מקבלת טמאה בפני עצמה, שהרי יש בה בית קבול; והעדשה מקבלת טמאה בפני עצמה, מפני שיש לה שם בפני עצמה. והצנורה שלו שהיא נכנסת באזן או באף אינה מקבלת טמאה בפני עצמה, מפני שאין לה שם בפני עצמה.

ה. היה הגזם עשוי כמין אשכול, ונפרק טהור: מפני שאין בו בית קבול, ואין לכל גרגר ממנו שם בפני עצמו, והרי אינו ראוי לתכשיט, משנפרק. טבעת אחת שמניחין הבנות ברגל אחת, היא הנקראת בורית; ואינה מקבלת טמאה, מפני שאין עליה צורת כלי תכשיט, אלא כמו טבעת הכלים, או טבעת שקושר בה בין כתפיו. אבל שתי טבעות שמשימות הבנות ברגליהן, ושלשלת מטלת ביניהן מזו לזו מקבלין טמאה: מפני שהן מתכשיטי הבנות, והן הנקראין כבלים.

ו. קטלה שהחליות שלה שלמתכת, והן בחוט שלצמר או שלפשתן, ונפסק החוט החליות מקבלות טמאה, שכל אחת ואחת כלי בפני עצמו. היה החוט שלה שלמתכת, והחליות שלאבנים טובות ושלמרגליות או שלזכוכית, ונשברו החליות, והחוט קים הרי זה מטמא בפני עצמו. שירי קטלה, כמלוא צואר קטנה.

ז. כל הכסויין שלמתכת טהורין, ואין מקבלין טמאה מפני שאין להן שם בפני עצמן: חוץ מכסוי המחס; ומכסוי טני שלרופאין מפני שמניחין בו את האספלונית, נעשה כלי קבול. כסוי שלמתכת ששפו ולטשו, ועשהו מראה הרי זה מקבל טמאה.

ח. כל המשקלות שלמתכת, מקבלות טמאה; והן הנקראות אנקיות. קנה מאזנים שלעץ שהיו אנקיות שלברזל תלויות בו מקבל טמאה, מפני האנקיות התלויות בו. במה דברים אמורים, במאזנים שלמוכרי פשתן ומוכרי צמר; אבל שלבעלי בתים אינו מקבל טמאה, עד שיהיו האנקיות קבועות בו.

ט. משקלות שנשתברו אף על פי שהחזירן ושוקל בהן, אינן מקבלות טמאה. יחד מהן חצוי לטרין, שליש לטרין, רביעי לטרין הרי אלו מקבלין טמאה. סלע שנפסלה, והתקינה להיות שוקל בה מקבלת טמאה.

י. אַנקלי שְׁלֶפֶתַּפִּים, טְהוּרָה; וְשִׁלְרוֹכְלִים, מְטֵמְאָה. אַנקלי שְׁלֶנְקִלִיטִי הַמָּטָה, טְהוּרָה; וְשִׁלְדֶרְגֶשׁ, מְטֵמְאָה. אַנקלי שְׁלֶכּוֹרֶת הַצִּידִים שְׁצִדִין בַּה הַדְּגִים, טְהוּרָה; וְשִׁלְשֶׁדָה, מְטֵמְאָה. אַנקלי שְׁלֶמְנוֹרֶת הָעֵץ, טְהוּרָה; וְשִׁלְשֶׁלְחָן, מְטֵמְאָה.

יא. זֶה הַכָּלָל: כָּל כְּלִי שֶׁמִּקְבֵּל טֵמְאָה בִּפְנֵי עֲצָמוֹ מִן הַתּוֹרָה הָרִי הָאֵנְקִלִי שְׁלֶמְתַּכְת שְׁלוֹ וְהַשְׁלֶשֶׁלֶת שְׁלוֹ, מִקְבֵּלוֹת טֵמְאָה. וְכִלִּי שְׁאִינוֹ מִקְבֵּל טֵמְאָה כְּגוֹן פְּשׁוּטִי כְּלִי עֵץ, וְכִלִּי עֵץ הַבָּאִים בַּמִּדָּה, וְכִיּוֹצֵא בָהֶן אַנְקִלִי שְׁלֶמְתַּכְת וְהַשְׁלֶשֶׁלֶת שְׁלוֹ, אֵינָן מִקְבֵּלוֹת טֵמְאָה. וְכֹלֵן אַחַת אַחַת בִּפְנֵי עֲצָמָה, טְהוּרָה: שְׁאִין הָאֵנְקִלִי אוֹ הַשְׁלֶשֶׁלֶת כְּלִי בִּפְנֵי עֲצָמוֹ, אֲלֹא הָרִי הֵן כְּמִקְצַת כְּלִי. וְאִפְלוֹ אַנְקִלִי שְׁכַכּוֹתָלִים שְׁתּוּלִין בַּה הַכָּלִים וְהַבְּגָדִים וְכִיּוֹצֵא בָהֶן, טְהוּרָה.

יב. שְׁלֶשֶׁלֶת שֵׁישׁ בַּה בֵּית נְעִילָה, מְטֵמְאָה; וְהַעֲשׂוּיָה לְכַתִּיפָה, טְהוּרָה. שְׁלֶשֶׁלֶת שְׁלִסִּיטוֹנוֹת מְטֵמְאָה, מִפְּנֵי שֶׁהֵן נוֹעֲלִין בַּה הַחֲנִיּוֹת; וְשִׁלְבַעֲלִי בָתִּים טְהוּרָה, שְׁאִינָה אֲלֹא לְנוֹאִי. שְׁלֶשֶׁלֶת שְׁלֶמוֹשְׁחִי קֶרֶקַע, וְהִיתְדוֹת שֶׁלָּהֶן שְׁתּוֹקְעִין בְּקֶרֶקַע בְּשַׁעֲה שְׁמוֹשְׁחִין מִקְבֵּלִין טֵמְאָה. וְשֶׁלֶשֶׁלֶת שְׁלֶמְקוֹשְׁשֵׁי עֲצִים טְהוּרָה, לְפִי שֶׁהִיא מְשַׁמֶּשֶׁת אֶת הָעֵץ.

יג. שְׁלֶשֶׁלֶת דְּלִי גָדוֹל אַרְבַּעַה טַפָּחִים מִמֶּנָּה סִמוּךְ לְדְלִי, מְטֵמְאָה עִם הַדְּלִי מִפְּנֵי שֶׁהוּא צֶרֶךְ הַדְּלִי; וְהַשְּׂאֵר טְהוּר, לְפִי שְׁאִין לוֹ שֵׁם בִּפְנֵי עֲצָמוֹ. וְשֶׁלֶשֶׁלֶת דְּלִי קָטָן, עֲשֶׂרָה טַפָּחִים.

יד. הַכַּדּוּר שְׁלֶמְתַּכְת וְהַסַּנְדֵּן, וְהַקִּנְטֵר שְׁלֶבֶנְאִי, וְהַדְּקָר שְׁלַחֲרֶשׁ, וְחִמּוֹר שְׁלֶנֶפֶח, וְהַמְטִלְטֵלֶת, וְהַמְשַׁקֶּלֶת שְׁלֶבֶנִין, וְהַכִּירִים שְׁלֶכְרֶזֶל שְׁחֹבֶטִין בָּהֶן הַזִּיתִים, וְהָאֶפְרָכֶס שְׁלֶמְתַּכְת, וְהָאוּלָר שְׁכּוֹרֶתִין בּוֹ הַסּוּפְרִים רֹאשׁ הַקֶּלְמוֹס שְׁלֶקְנָה, וְהַקֶּלְמוֹס שְׁלֶמְתַּכְת, וְהַכֶּן, וְהַכֶּנֶה שְׁמִשְׁרֵטֶטִין בָּהֶן הַסּוּפְרִים כָּל אֵלּוֹ מִקְבֵּלִין טֵמְאָה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵהֶן יֵשׁ לוֹ שֵׁם בִּפְנֵי עֲצָמוֹ. וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בָאֵלּוֹ.

הַלְבוֹת בָּלִים פָּרָק י

א. מִסְמְרוֹת שְׁמַחֲזִיקִין בָּהֶן הַתְּקָרָה הַעֲשׂוּיִין לְתַקֵּעַ אוֹתָן בְּעֲצִים, אֵינָן מִקְבֵּלִין טֵמְאָה; וְכֵן הַמִּסְמְרוֹת שְׁתּוֹקְעִין אוֹתָן בְּכּוֹתָלִים לְתֵלוֹת בָּהֶן. וְאִם הַתְּקִין הַמִּסְמֵר לְהִיּוֹתוֹ כְּלִי בִּפְנֵי עֲצָמוֹ, מִקְבֵּל טֵמְאָה.

ב. כִּיּוֹצֵד: מִסְמֵר שֶׁהַתְּקִינוֹ לְהִיּוֹת פּוֹתַח וְנוֹעֵל בּוֹ, אוֹ לְהִיּוֹת מוֹצִיא בּוֹ אֶת הַפְּתִילָה, אוֹ שֶׁנִּתְּנוּ בְּרַחֲמִים שְׁלִיד אוֹ שְׁלַחֲמוֹר הָרִי זֶה מִקְבֵּל טֵמְאָה. הַתְּקִינוֹ לְהִיּוֹת פּוֹתַח בּוֹ אֶת הַחֲבִית טְהוּר, עַד שִׁיִּצְרֻפְנוּ.

ג. מִסְמֵר שֶׁהוּא עָשׂוּי כְּמוֹ סִימֵן לְשִׁמִּירַת הַפֶּתַח, אֵינוֹ מִקְבֵּל טֵמְאָה; וְכֵן מִסְמֵר שְׁלֶשֶׁלְחָנִי שֶׁהוּא תּוֹלָה בּוֹ אֶת הַמַּאֲזָנִים וְהַפִּיס, טְהוּר; וְכֵן תְּלוּיֵי הַמַּגֵּרְדוֹת, טְהוּרוֹת: אֵף עַל פִּי שְׁמִסְמְרִין אֵלּוֹ מִשְׁנִין בְּצוּרָתָן, מִשְׂאֵר מִסְמְרוֹת הַתְּקִיעָה.

ד. מִסְמֵר הַגֶּרֶע, וְהוּא הַכְּלִי שְׁמַקְיִזִין בּוֹ הַדָּם מִקְבֵּל טֵמְאָה. וּמִסְמֵר שְׁלֶאֱבֹן הַשְּׁעוֹת, טְהוּר. מִסְמֵר הַגֶּרְדִּי, וְהוּא הַמִּסְמֵר

הָאָרוֹךְ כְּמוֹ שְׁפוּד שְׁמִכְנִים בּוֹ הָאֹרֶג שְׁפוּפֶרֶת הִקְנָה אוֹ הָעֵץ
וְלוֹפֶף עָלֶיהָ הַחוּטִים מִקְבֵּל טְמֵאָה.

ה. אֵלּוּ כָּלִי מִתְכוֹת הַמִּטְמָאוֹת בְּעִגְלָה: הָעַל שְׁלִמְתַּכְתָּ, וְהַקְטָרֵב,
וְהַכְּנָפִים הַמִּקְבְּלוֹת אֶת הָרְצוּעוֹת, וּבְרוֹזל שְׁתַּחַת צִוְּאֵרִי בְּהֶמָּה,
וְהַסּוּמָךְ, וְהַמַּחְגֵּר, וְהַתְּמַחֲוִיּוֹת, וְהָעֲנָבוֹל, וְהַצְנִירָה, וּמִסְמֵר
הַמַּחְבֵּר אֶת כָּלָן.

ו. וְאֵלּוּ טְהוּרִין בְּעִגְלָה: הָעַל שְׁלַעֲץ הַמִּצְפָּה, וְהַכְּנָפִים הָעֲשׂוּיִין
לְנוֹאִי, וְהַשְׁפוּפֹּרוֹת הַמְּשַׁמֵּיעוֹת אֶת הַקּוֹל, וְהָאָבֵר שֶׁבְּצֵד
צִוְּאֵרִי בְּהֶמָּה, וְהַסּוּבֵב שֶׁלֹּאֲלֹגֵל, וְהַטְּסִין, וְהַצְּפוּיִין, וְשָׂאֵר כָּל
הַמִּסְמָרוֹת שֶׁבָּה כָּל אֵלּוּ טְהוּרִין.

ז. עֲקָרֵב בֵּית הַבַּד, מִקְבֵּל טְמֵאָה. אֲרוֹן שְׁלֹגְרוֹסוֹת אָף עַל פִּי
שֶׁהוּא טְהוֹר אִם הִיְתָה תַּחְתּוֹ עִגְלָה שְׁלִמְתַּכְתָּ, הֲרִי זֶה מִקְבֵּלֶת
טְמֵאָה. רַחִים שֶׁלְּפִלְפִּלִין, מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה מִשּׁוּם שְׁלוּשָׁה כָּלִים:
מִשּׁוּם כָּלִי קְבוּל, וּמִשּׁוּם כָּלִי מִתְכוֹת, וּמִשּׁוּם כְּבָרָה.

ח. הַדֶּלֶת שְׁלִמְתַּכְתָּ שֶׁבִּמְגִדֵּל שְׁלִבְעָלִי בְּתִים, אֵינָהּ מִקְבֵּלֶת
טְמֵאָה; וְשִׁלְרוּפָאִים, מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה, מִפְּנֵי שְׁמִנִּיחִין בָּהּ אֶת
הָאֶסְפְּלוּנִית, וְתוֹלָה בָּהּ אֶת הַמִּסְפָּרִים.

ט. טְסִין שְׁלִמְתַּכְתָּ שְׁמִנְעָרִין בָּהֶן אֶת הַקְּדָרָה, מִקְבֵּלִין טְמֵאָה;
וְהַקְּבוּעִין בְּפִירָה, טְהוּרִין. הַמִּלְקָחִים שְׁמִמְעֵךְ בָּהֶן אֶת הַפְּתִילָה,
מִקְבֵּלִין טְמֵאָה. וְהַצְּנוּרוֹת שֶׁתּוֹפְסוֹת אֶת הָרַחִים מִלְּמַעְלָה אֵינָן
מִקְבְּלוֹת טְמֵאָה, שְׂאִינָן עֲשׂוּיֹת אֶלָּא לְחִזּוֹק.

י. קִלְסֶטְרָה שְׁנוּעֵלִין בָּהּ אֶת הַדֶּלֶת אִם הִיְתָה שְׁלִמְתַּכְתָּ,
מִטְמֵאָה; הִיְתָה שְׁלַעֲץ וּמִצְפָּה מִתְכוֹת, טְהוּרָה. הַפִּין וְהַפְּרָנָה,
טְמֵאִים. פִּיקָה שְׁלִמְתַּכְתָּ טְהוּרָה, לְפִי שֶׁהִיא מְשַׁמֶּשֶׁת אֶת הָעֵץ.

יא. הַכּוּשׁ, וְהָעִימָה, וְהַמִּקֵּל, וְסִמְפוּנִיָּה, וְחִלְלִיל שְׁלִמְתַּכְתָּ
מִקְבֵּלִין טְמֵאָה. הֵיוּ שְׁלַעֲץ וּמִצְפִּין מִתְכוֹת, טְהוּרִין: חוּץ מִן
הַסִּמְפוּנִיָּה שֶׁאִם הָיָה בָּהּ בֵּית קְבוּל כְּנָפִים אָף עַל פִּי שֶׁהִיא
מִצְפָּה, טְמֵאָה.

יב. הַחֲצוּצֹרוֹת שֶׁהִיא מְפַצֶּלֶת חֲלִיּוֹת חֲלִיּוֹת אִם אֵין יוֹדֵעַ
לְהַחֲזִירָה אֶלָּא אֲמֵן, הֲרִי זֶה מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה כִּשֶׁהִיא מַחְבֵּרֶת;
וְאִם יָכוֹל הַכֹּל לְפָרְקָהּ וּלְהַחֲזִירָהּ, אֵינָהּ מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה. הַקָּצָה
שְׁמִנִּיחִין עָלֶיהָ הִפָּה בְּשַׁעַת תְּקִיעָהּ, מִקְבֵּל טְמֵאָה בְּפָנֶי עֲצָמוֹ;
וְהַקָּצָה הָאֲחֵר הָרַחֵב, אֵינּוּ מִקְבֵּל טְמֵאָה בְּפָנֶי עֲצָמוֹ. וּבְשַׁעַת
חִבּוּר, הַכֹּל טָמֵא.

יג. כִּיּוּצָא בּוֹ, קָנִי מְנוּרָה בְּפָנֶי עֲצָמָן אֵין מִקְבֵּלִין טְמֵאָה, מִפְּנֵי
שֶׁיֵּשׁ לָהֶן שֵׁם לוֹי; הַפֶּרֶח שְׁלָהּ, וְהַבְּסִיס מִטְמָאִין בְּפָנֶי עֲצָמָן.
וּבְשַׁעַת חִבּוּר, הַכֹּל מִקְבֵּלִין טְמֵאָה.

יד. קוֹרֵת הַחֲצִים שֶׁהִיא הַמִּטְרָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ לְשׁוֹנוֹת שְׁלִמְתַּכְתָּ,
מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה; וְשְׁמִנִּיחִין אוֹתָהּ בְּרָגְלֵי הָאֲסִירִים, טְהוּרָה.
וְהַקֶּלֶר, מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה.

טו. מִגֵּרָה שֶׁעָשָׂה שְׁנִיָּה לְחוּר הַדֶּלֶת אָף עַל פִּי שְׁמִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ,
אֵינָהּ מִקְבֵּלֶת טְמֵאָה; וְאִם מִשְׁנַטְמֵאֵת עֲשִׂיָּהּ לְחוּר הַדֶּלֶת הֲרִי
זֶה בְּטְמֵאָתָהּ, עַד שֶׁיִּקְבַּעֲנָהּ בְּמִסְמֵר. הַפָּכָה בֵּין מִלְּמַעְלָן, בֵּין
מִלְּמַטָּן, בֵּין מִן הַצִּדְדִין טְהוּרָה.

הלכות בלים פרק יא

א. כִּמָּה שְׁעוֹר הַשֶּׁבֶר שִׁישְׁבֵּר כָּלִי מִתְכַּת וְלֹא יִקְבַּל טְמֵאָה, אוֹ יִטְהַר מִטְמֵאָתוֹ: הַכֹּל לְפִי מָה שֶׁהוּא. כָּל זֶמֶן שֶׁהַכָּלִי יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת מֵעֵין מְלֹאכְתּוֹ עֲדִין הוּא כָּלִי, וְחָשׁוּב כְּכָלִי שֶׁלֵּם.

ב. כִּיצַד: דְּלִי שֶׁלִּמְתַּכַּת שְׁנִשְׁבֵּר, וְהָרִי הוּא יִכּוֹל לְמַלְאוֹת בּוֹ הָרִי הוּא כָּלִי כְּשֶׁהָיָה. הַקִּמְקוֹם, כְּדִי לָחֶם בּוֹ חֲמִין. הַמָּחֶם, כְּדִי לְקַבֵּל סִלְעִים. הַלֶּפֶס, כְּדִי לְקַבֵּל קִיתוֹנוֹת שֶׁלִּמְתַּכַּת. הַקֶּתוֹן, כְּדִי לְקַבֵּל פְּרוּטוֹת. מִדּוֹת הַיֵּין, כְּדִי לָמַד בָּהֶן הַיֵּין. וּמִדּוֹת הַשֶּׁמֶן, כְּדִי לָמַד בָּהֶן הַשֶּׁמֶן.

ג. מִסְנַנֵּת שֶׁלִּחְרָדֵל שְׁנִפְרָצוּ בָּהּ שְׁלוֹשָׁה נִקְבִּים מִלְמָטָה, זֶה לְתוֹךְ זֶה טְהוֹרָה, לְפִי שְׂאִינָה מְשַׁמֶּשֶׁת מֵעֵין מְלֹאכְתָּהּ. מִגִּרְפָּה שְׁנִטֵּל כֶּפֶה אָף עַל פִּי שֶׁהִיא כְּקַרְנֶס, טְהוֹרָה: שְׂאִינָה עוֹשֶׂה מֵעֵין מְלֹאכְתָּהּ אֵלֹא מֵעֵין הַקַּרְנֶס, וְהִיא לֹא נַעֲשֶׂת לְתַקַּע בָּהּ כְּקַרְנֶס. וְכֵן כָּל כְּיוֹצֵא בְּזֶה.

ד. מִסְרֵק שֶׁלְצִמֵּר שְׁנִטְלוּ שְׁנֵי אִם נִשְׁתִּיר בּוֹ שְׁלוֹשׁ בְּמָקוֹם אֶחָד, טְמֵא. הֵיטָה הַחִיצוֹנָה אַחַת מִן הַשְּׁלוֹשׁ טְהוֹר, לְפִי שְׂאִינּוֹ יִכּוֹל לְסַרֵּק בּוֹ פֶּשֶׁתָּן: שֶׁהַחִיצוֹנָה אֵינָה מוֹעֵלֶת לְסַרִּיקָה; וְכָל שְׂאִינּוֹ עוֹשֶׂה מֵעֵין מְלֹאכְתּוֹ בְּכָלִי מִתְכּוֹת, טְהוֹר.

ה. נִטְלוּ מִן הַמִּסְרֵק שְׁתֵּים, וַעֲשֹׂאֵן לְמִלְקָטֵט טְמֵאוֹת. אַחַת, וְהַתְּקִינָה לָנֶר, אוֹ לְלֶפֶף עָלֶיהָ הַחוּט לְרִקּוֹם מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה; וְאִם הֵיטָה הַשֵּׁן עֲבָה וּגְדוּלָּה אָף עַל פִּי שֶׁלֹּא הַתְּקִינָה, הָרִי זֶה מִטְמֵאָה בְּפָנֶי עֲצָמָה.

ו. מִסְרֵק שֶׁלִּפְשֶׁתָּן שְׁנִטְלוּ שְׁנֵי, וְנִשְׁתִּיר בּוֹ שְׁתֵּים טְמֵא; נִשְׁתִּיר בּוֹ אַחַת, טְהוֹר. הַכְּדוּמִים שְׁנִשְׁתַּבְּרוּ, וְאִנְקֵלִי שֶׁלֶּהֶן קִימַת טְמֵאִין: שֶׁהָרִי אִפְשָׁר לְהוֹצִיא בָּהֶן הַדְּלִי מִן הַבֵּאֵר, כְּשֶׁהָיָה מְקַדֵּם.

ז. מִגִּרְהָ שְׁנִטְלָה שְׁנֵה אַחַת מִבְּנֵתִים, טְהוֹרָה. נִשְׁתִּיר בָּהּ מְלוֹא הַסֵּיט בְּמָקוֹם אֶחָד טְמֵאָה, שֶׁהָרִי אִפְשָׁר לָגוֹר בְּנִשְׁאָר.

ח. הַמַּעֲצָד וְהָאֲזֵמֶל וְהַמִּפְסֵלֶת וְהַמְּקַדֵּחַ שְׁנִפְגְּמוּ, עֲדִין מְקַבְּלִין טְמֵאָה; נִטֵּל חֲסוּמָן, טְהוֹרִין. וְכֵלָן שְׁנַחֲלָקוּ לַשָּׁנִים, טְמֵאִין חוּץ מִן הַמְּקַדֵּחַ, שֶׁהָרִי אֵינּוּ יִכּוֹל לְנָקֵב בּוֹ. וְהָרִנְקִי בְּפָנֶי עֲצָמָה אֵינָה מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְקַצֶּת כָּלִי.

ט. הַסִּיף, וְהַסִּפִּין הַעָקוֹם כָּמוֹ מַגֵּל, וְהַרְמַח, וּמַגֵּל יָד, וּמַגֵּל קֶצֶיר, וְזוּג מִסְפָּרִים קְטָנִים שֶׁלְבַעֲלִי בָתִּים, וְזוּג שֶׁלִּמְסַפְּרִים גְּדוּלִּים שֶׁלִּמְסַפְּרִים שְׁנַחֲלָקוּ כָּל חֶלֶק מֵהֶן מְקַבֵּל טְמֵאָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מֵעֵין מְלֹאכְתּוֹ. מִסְפֶּרֶת שְׁנַחֲלָקָה לַשָּׁנִים טְהוֹרָה, לְפִי שְׂאִינָה מַעֲבֶרֶת אֶת הַשַּׁעַר אֵלֹא בְּדַחֵק.

י. שְׁרִיוֹן שְׁנַחֲלָק לְאַרְכּוֹ, טְהוֹר; לְרַחְבּוֹ אִם מְשַׁמֵּשׁ מֵעֵין מְלֹאכְתּוֹ רֵאשׁוֹנָה, טְמֵא. מֵאִימַתִּי טְהוֹרָתוֹ, מְשִׁיבֵלָה וְאֵינּוּ מְשַׁמֵּשׁ מֵעֵין מְלֹאכְתּוֹ. בָּלָה וְנִשְׁתִּיר בּוֹ רַבּוֹ אִם מְלַמְעֵלָה, טְמֵא; וְאִם מְלַמְטָה, טְהוֹר. קֶצֶץ מִמֶּנּוּ, וַעֲשֵׂה חֲלִיָּה לְתַכְשִׁיט הָרִי זֶה מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה.

יא. שְׁפּוּפֶרֶת שְׁלֹזָהֲבִים, וְשִׁלְזָגִין, וְשִׁלְנָפְחִים, וְשִׁלְעוֹשֵׁי זְכוּכִית שְׁנַחֲלָקָה לְאַרְפָּה, טְהוֹרָה. לְרַחְבָּהּ אִם מְשַׁמֶּשֶׁת מֵעֵין מְלֹאכְתָּהּ רֵאשׁוֹנָה, טְמֵאָה; וְאִם לֹא, טְהוֹרָה.

יב. כלבא שלספריים, ושלרופאים, ושלעושי זכויות שנחלקה לשנים טהורה; ושלנפחים טמאה, מפני שהוא בתחלה חותה בה את הגחלים.

יג. מראה שלמתכת שנשברה, או שנשטטשה אם אינה מראה רב הפנים, טהורה; היתה מראה רב הפנים, עדין היא כלי כשהיתה.

יד. מחט שנטל קצתה הנקוב, או עקצה טהורה; ואם התקינה ללפף עליה את החוט לרקם בה, טמאה. אבל מחט שלשקים שנטל קצתה הנקוב טמאה, מפני שהוא רושם בקצה השני.

טו. המחט שלופפין עליה השני או הזהב וכיוצא בהן, בדרך שהרוקמין עושין בין שנטל הנקוב שלה, בין שנטל עקצה טמאה, שאין מלאכתה התפירה.

טז. מחט שהעלת חלודה אם מעכבת את התפירה, טהורה; ואם לאו, טמאה. הסיף והסכין שהעלו חלודה, טהורין; שפן והשחיתון, חזרו לטמאתן הישנה. וכן צנורה שפשטה, טהורה; כפפה, חזרה לטמאתה הישנה.

יז. מפתח עקום כמו ארכבה שנשבר מתוך ארכבתו, טהור; וכן מפתח העשוי כמין גם שנשבר מתוך גמו, טהור: שהרי אינו יכול לפתח בהן, והרי אינן משמשין מעין מלאכתן. היו בו שנים ונקבים טמא, שעדין מפתח הוא. נטלו השנים טמא, מפני הנקבים; נסתמו הנקבים טמא, מפני השנים. נטלו השנים, ונסתמו הנקבים או שנפרצו הנקבים זה לתוך זה טהור.

יח. כלי שיש בראשו האחד כף להרים בו הדשן, ובראשו השני מזלג לצלות בו הבשר שנטלה כפו טמא, מפני שניו; נטלו שניו טמא, מפני כפו. וכן מכחול שנטלה כפו שגורפין בה הכחל טמא, מפני הזכר שכוחלין בו העין; נטל הזכר טמא, מפני הכף.

יט. כלי שבראשו אחד כף כסבכה לצלות עליו, ובקצה השני שנים להוציא בהן הבשר מן הקדירה או מעל האש נטלה כפו טמא, מפני שניו; נטלו שניו טמא, מפני כפו.

כ. וכן עט שלמתכת שכותבין בראשו האחד, ומוחקין בראשו השני נטל הכותב טמא, מפני המוחק; נטל המוחק טמא, מפני הכותב. וכן כל פיוצא באלו והוא, שיהיה הנשאר יכול לעשות מעין מלאכתו.

כא. פיצד: עט שנטל המוחק שלו, ונשאר הכותב אם נשאר מארכו כדי שיגיע לקשרי אצבעותיו טמא, שהרי אפשר שיאחז בו ויכתב; נטל הכותב, ונשאר המוחק אם נשאר מארכו מלוא פס ידו טמא, שהרי אפשר לו למוחק בו. נשאר פחות מזה, טהור. וכן כל פיוצא בזה.

כב. קרדם שנטל עפשו, והוא הצד שהחרש מנגר בו טמא, מפני בית בקועו; נטל בית בקועו טמא, מפני עשפו. נשבר מקופו, טהור. חרחור שנפגם עדין הוא כלי, עד שינטל רבו; נשבר מקופו, טהור.

כג. המרדע, והוא המלמד הוא עץ ארוך עבה; וכמו מסמר חד תקוע בקצתו מלמעלה, וזה הברזל נקרא דרבן. ובקצה

הַשְּׁנִי מִלְמֻטָּה בְּרוֹזֵל כְּמוֹ רֶמַח, וְהָעֵץ נִכְנָס בּוֹ ; וְזֶה הַבְּרוֹזֵל נִקְרָא
חֶרֶחֹר.

כד. מְנִיקִית שְׁלִמְתָּכֶת שְׁהִיא כְּמוֹ שְׂפּוֹפֶרֶת, שְׁנֻטְמָאָה מְשִׁיקְבַּע
אוֹתָהּ בַּמָּקָל אוֹ בַּדֶּלֶת, וַיַּחֲבֵר אוֹתָהּ עִם הָעֵץ תְּטָהֵר. לֹא נֻטְמָאת
קִבְעָהּ בַּמָּקָל אוֹ בַּדֶּלֶת הֵרִי זֶה מְקַבֵּלֶת טְמָאָה, בַּמְקוֹמָה : שְׁכָל
כָּלִי מִתְכוֹת שְׁקִבְעָם בְּקוֹרָה אוֹ בְּכוֹתֵל מְקַבְּלִין טְמָאָה כְּשֶׁהִיוּ,
עַד שִׁישְׁנָה מַעֲשִׂיהֶם.

כה. לְפִיכָךְ דָּף שְׁלֻנְחָתוֹמִין שְׁלִמְתָּכֶת, שְׁקִבְעוּ בְּכוֹתֵל טְמֵא. וְכֵן
כָּל כִּיּוֹצֵא בָּזֶה מְשֹׁאֵר כָּלִי מִתְכוֹת שְׁנִקְבְּעוּ, בֵּין פְּשׁוּטִיהֶן בֵּין
מְקַבְּלִיהֶן מְקַבְּלִים טְמָאָה כְּשֶׁהִיוּ.